

тонове. Запримѣрь, нѣкой пѣть сте възбудени. Тогава употребете единъ силенъ контрастъ въ музиката. Ще кажете: време за пѣние ли е? Ами че какъ ще се упражните вие, какъ ще си въздѣйствувате, какъ ще калите вашата воля? Време за калене е, да калите вашата воля, да трансформирате енергията си, защото вашата енергия, отъ която и да е часть на мозъка се отразява върху музикалнитѣ ви центрове. Всинца не сте еднакво подготвени за тази музика, но за въ бѣдаще, съ нея, все-таки ще може да си въздѣйствувате въ възпитателно отношение, за да можете да регулирвате вашата енергия.

Да изпѣмъ „сладко-медено“. (Изпѣхме го нѣколко пѣти). Да го изпѣмъ пакъ, но много тихо! (Учителѣтъ свири едно упражнение, като започва отъ по-низки тонове и свършва съ по-високи, а ние пѣмъ слѣдъ него). И това упражнение е за контраститѣ. (Учителѣтъ свири и пѣе едноврѣменно едно упражнение съ контрасти). Туй упражнение ще произведе едно вѣтрѣшно успокояване, ще засѣгне душата ви малко по-дълбоко.

Да изпѣмъ сега тихо: „Богъ е любовъ“!

Опититѣ, които се правятъ съ пѣнието и музиката сж дали чудни резултати, особено когато при туй пѣние и свирене душата взима участие. Ето защо